

LOPETIN!

Lopeta, lopeta, älä polta... Joo joo aina sama saarna...

Uhallapas poltan... ja sitä paitsi sehän on kivaa vetää kavereiden kanssa röökipaikalla, ja maistuuhan se kahvin kanssa, saati oluen, pitäähän sitä kuulua johonkin porukkaan, siellähän ne parhaat jutut kuulee ja muutkin polttaa... Joo joo...

Ehkä sitten joskus, ja olen minä parina uutena vuotena kokeillut lopettaa, taas aloitin, en viitsinyt kiusata itseäni, toisaalta kyllä minä haluisin lopettaa, mutta kun... ja enhän minä sitten kuitenkaan paljoa polta...

Näin meni 26 vuotta, riippuvuudessa.

Lopetin viisi vuotta sitten jouluna, yksinkertaisesti totaalinen stop. Elämä pyöri pitkälti tupakan ympärillä. Tuli mitta täyteen, kun lopulta tajusin, että ei tässä todellakaan ole mitään järkeä, menee terveys ja rahaakin palaa yhden hienon maastopyörän verran vuodessa.

Tajusin ja ymmärsin lopultakin

Kovaa oli, elämä päätöksen jälkeen. Ravisti oikein kunnolla. Onneksi sain apuja, kiitos vaimolle, työterveyshoitajalle ja Stumpille, yllättävän mukava ja kannustava kundi. Se on netissä ja laitto tekstareitakin.

Mutta ennen kaikkea suuri kiitos itselle, kun jaksoin uskoa tupakoinnin lopettamisen arvoon.

Jälkeenpäin ajateltuna elämäni arvokkain valinta, jonka arvo vaan kasvaa ja kasvaa, ja olihan se myös kasvattava sekä rikas kokemus, siinä sivussa selvisi itselle moni muukin asia.

Nyt on varastossa kolme maastopyörää parhaimmasta päästä ja on mitä hienointa hommaa ajella luonnossa mukavien kavereiden kanssa.

Vaihtoehto tupakalle...

...cityfillari kenties?

Jarmo